

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

דער בן מלך וואס האט געזינדיגט (2)

מיינע זינד, און איך בין דער מסך המבדיל צווישן דער מלך מלכי המלכים מיט די וועלט. ווייל הקדוש ברוך הוא וויל שטענדיג משפיע זיין נאר גוטס פאר זיינע קינדער, אבער איך, דאס מיינט מיינע זינד, איז דער מסך המבדיל פאר דעם. דעריבער איז דער עיקר עצה פאר דעם אז איך אליין זאל גיין צום קעניג און בעטן פאר מיין חבר, און ווען מען פירט זיך אזוי האלט מען זיך אוודאי נישט גרויס, ווייל דער עיקר וואס מען האלט זיך גרויס איבער א חבר איז נאר ווייל מען האט עפעס א מעלה בעסער ווי דער חבר, אבער אויב מען טראכט אריין אז דאס וואס מיין חבר האט נישט אט די מעלה בגשמיות אדער ברוחניות איז נאר ווייל איך בין א מסך המבדיל צווישן אים מיטן אויבערשטן וואס וויל שטענדיג נאר משפיע זיין אלעס גוטס, אויב וועט ער אזוי טראכטן וועט ער אוודאי נישט האבן קיין גאונה און גרויסקייט, נאר אדרבא, דורך דעם וועט ער קענען צוברעכן זיין גרויסקייט און זוכה זיין צו אן אמת'ע ענוה, זיך אמתדיג האלטן קליין ביי זיך, און אויך זיין חבר וועט זוכה זיין צו אלעס גוטס דוקא דורך אים.

דאס איז דער ריכטיגער נמשל צום משל.

(חיי מוהר"ן תמ"ז)

האט זיך דער שר מיטש געווען ביי זיך אז ווייזט אים אז עס איז זיכער דא עפעס א וועג אז דער בן מלך זאל זיך קענען איבערבעטן מיטן קעניג, ווייל דער קעניג גייט זיכער נישט טון אזא זאך אז זיין זון זאל אייביג האבן יסורים און קיינמאל נישט קענען קומען צו אים. האט ער געטראכט, 'זיכער ווענדעט זיך נישט די זאך אין קיינעם נאר אין מיר, אז איך אליין זאל גיין צום קעניג בעטן ביי אים פארן בן מלך, ער זאל אים מוחל זיין און אים צוריקברענגען צו אים.' האט דער שר אזוי געטון, ער איז געגאנגען צום קעניג און דערציילט פארן קעניג וויפיל זיין זון גארט און גלוסט, און ער האט געבעטן דעם קעניג ער זאל אים מוחל זיין. האט דער קעניג באלד צוגעשטימט און גענומען דעם בן מלך און אים צוריקגעברענגט צו זיין ערשטן פלאץ.

און דער נמשל איז פארשטענדליך, ווייל יעדער מענטש דארף זיך זאגן אז די גאנצע וועלט איז נישט באשאפן געווארן נאר פאר מיר, דעריבער דארף איך עוסק זיין אין דעם תיקון העולם, זעהן צו פארעכטן די וועלט. דעריבער אויב האט זיין חבר חס ושלום עפעס יסורים, צי בגשמיות אדער ברוחניות, דארף זיך יעדער איינער זאגן און וויסן אז דאס איז זיכער דורך מיר, וועגן

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ט' - פון דער חכם מיטן תם (3)

ווייטער. האט ער ניט גיוואלט איבער טראכטן חכמות. טאמער איז דאס אליין ליצנות.

ווארין ער איז גיווען א תם. און אז ער האט פארט גיזעהן אז זיי מיינען ליצנות. פלעגט ער זאגן וואס וועט זיין אז דו וועסט שוין קלוגער זיין פון מיר. וועסטו זיך ערשט זיין א נאר. ווארין וואס טרעף איך אן. און אז דו וועסט שוין פון מיר קלוגער זיין וועסטו זיך ערשט זיין א נאר. (אזוי איז אלץ גיווען דער שטייגער פון דעם תם. היינט וועלן מיר ווידער דערציילן פון דעם חכם).

דערנוייל איז גיווארן א רעש אז דער חכם פארט. און ער קומט אן מיט גרויס גדולה און מיט גרויס חכמה. איז דער תם אויך גילאפין אים אקעגין מיט גרויס שמחה. און האט גיזאגט צום ווייב. גיב מיר גיך די יופא לאם איך גיין אקעגין מיין ליבן חבר לאם איך אים זעהן. האט זי אים גיגעפן דעם פעלץ. איז ער אים אקעגין גילאפין און דעם חכם איז גיפארין אין א קארטע. מיט גרויסקייט.

איז אים גיקומען אקעגין דער תם. און האט אים גיגעפן שלום מיט שמחה מיט גרויס ליבשאפט. (און האט צו אים גיזאגט) מיין ליבער ברודער וואס טוסטו. גילויבט איז גאט וואס ער האט זיך גיבראכט און איך בין זוכה זיך צו זעהן.

און דער חכם קוקט אים אן. ביי אים איז זיך די גאנצע וועלט אויך גיווען גאר נישט (אזוי ווי אויבן איז גישטאנען. אז אלע מענשן פון דער וועלט האבן ביי אים גאר ניט אן גיטראפן. ווארין ער איז ביי זיך קלוגער גיווען פון גאר דער וועלט) מכל שפן. אזוי א מענש. וואס ער האט א פנים ווי א משוגע. נאר פון דעסט וועגין פארט מחמת די אהבה פון דער יוגנט וואס זיי האבן זיך זייער ליב גיהאט. האט ער אים מקרב גיווען. און ער איז מיט אים גיפארין אין שטאט אריין.

און די צוויי בעלי בתים די פעטער פון די צוויי קינדער (דהיינו פון דעם חכם און פון דעם תם) זענען זיי גישטארבן, אין דער צייט וואס דער חכם איז אויסין גיווען אין מדינות. און האבן איבער גילאזט זייערע הייזער. דער תם איז גיווען אויף זיין ארט. איז ער

אז ער האט שוין גימאכט דעם שוף. און מן הסתם האט דער שוף גיהאט דריי עקין ווארין ער האט זיך די מלאכה ניט גיקענט אין גאנצין. פלעגט ער נעמען דעם שוף אין דער האנט אריין און האט אים זייער גילויבט. און ער האט גרויס תענוג גיהאט פון אים.

און פלעגט זאגן. מיין ווייב. וואסיר א שיינקייט און וואסיר א וואיליקייט דאס שיקעלע איז. וואסיר א זיסקייט דאס שיקעלע איז. וואסיר א האניקדיק. וואסיר א צוקירדיק שיקעלע דאס איז. האט זי אים גיפרעגט. אז עס איז יוא אזוי פאר וואס אנדערע שוסטירס נעמען דריי גולדען פאר א פאר שוף. און דו נעמסט נאר א האלבין טאלער. (דהיינו א גולדן מיט א האלבין)

האט ער גיענפערט. וואס האט דאס צו מיר. דאס איז יענעמס מעשה. און דאס איז מיין מעשה. און ווידער וואס האבן מיר צו שמוסין פון אנדערע לייט. לאמיר נאר אנהייבן פארעכענען וויפיל איך גוויין דא אין דעם שיקעל מיד ליד. די לעדער קאסט מיר אזוי פיל. זיוויצע און דראטוויס קאסט אזוי פיל. לאפקיס אזוי פיל. און אזוי אנדערע זאכן אזוי פיל. היינט גוויין איך מיד ליד צעהן גראשין. נא וואס אירט עס מיר אזוי א רווח מיד ליד. און ער איז גיווען נאר פרייליך און לוסטיק תמיד.

און ביי דער וועלט איז ער גיווען א גישפעט. און זיי האבן דא גיקריגן וואס זיי ווילין. ווארין זיי האבן דא גיהאט אויס וועמען צו שפעטין אזוי ווי זיי האבן גיוואלט. ווארין ער האט אפנים גיהאט ביי זיי ווי א משוגענער. פלעגין מענשן קומען. און האבן אין מיסטנע אן גיהויבן מיט אים צו שמוסין. כדי זיי זאלין האבן עפעס צו שפעטין.

און דער תם פלעגט זיי צו זאגן נאר אן ליצנות. און תיכף ווי מען האט אים גיענפערט אן ליצנות. האט ער זיי צו גיהערט. און האט אנגיהויבן מיט זיי צו שמוסין. ווארין

אריין אין זיין פאטערס הויז און האט עס גירש'ט. דער חכם איז אָבער גיווען אין פּרעמדע מדינות האט קיינער ניט גיהאט אָפּ צו נעמען דאס הויז. איז דאס הויז פון דעם חכם פּלֶה וָאָבד גיווארין. און סע איז דערפון גאר ניט גיבליבן. האט דער חכם ניט גיהאט קיין שטוב ער זאל אריין בשעת אז ער איז גיקומען. איז ער פאר פארין אין איין אַרְבִּיריק אריין. האט ער דארט גיהאט יסורים. ווארין סע איז ניט גיווען אזוי איין אַרְבִּיריק ווי ער האט גיוואלט. און דער תם. האט זיך שוין היינט גיפונען אַ ניי טועכץ און פּלעגט לויפן אלע מאל צום חכם מיט ליבשאפט און מיט שמחה. און ער האט גיזעהן אז דער חכם האט יסורים פון דער אַרְבִּיריק.

האט דער תם גיזאגט צום חכם. ברודער. גיי צו מיר אריין אין מיין שטוב אריין. וועסטו ביי מיר שטיין און איך וועל מיך צום אויף נעמען אין איין זמעני גאר וואס איך האב. און גאר מיין שטוב וועסטו האבן. איז דאס גיפעלין דעם חכם. איז דער חכם צו אים אריין. און ער איז ביי אים גישטאנען.

און דער חכם איז גיווען פול מיט יסורים תמיד. ווארין ער האט גילאזט א שם אז ער איז א גרויסער חכם און א גרויסער בעל מלאכה און א גרויסער דאקטער זייער. איז גיקומען א שררה. און האט גיהייסן אז ער זאל אים מאכין א גילדין פינגעריל. האט ער אים גימאכט זייער א וואויל פינגעריל. און האט דארט אויס גיקריצט גימעלין מיט זייער וואוילע גענג און האט דארט אויס גיקריצט א בוים וואס סע גיווען גאר א חידוש. איז גיקומען דער שררה. און סע איז אים גאר ניט גיפעלין דאס פינגעריל.

האט ער גיהאט גרויסע יסורים. ווארין ער האט ביי זיך גוואוסט אז דאס פינגעריל מיט דעם ביימיל זאל גיווען זיין אין שפאניא וואלט עס זייער חשוב גיווען סע וואלט דארט גיווען א חידוש. און דא גיפעלט עס גאר ניט.

און אזוי איז אמאל גיקומען א גרויסער שררה און האט גיבראכט א טייערין דומיט וואס מען האט אים גיבראכט פון ווייטע לענדער. און ער האט אים גיבראכט נאך א דומיט מיט

א גימעל און האט אים גיהייסן אז ער זאל אוסקריצן אזוי ווי דאס גימעל איז אזוי זאל ער אויס קריצן אויף דעם דומיט וואס ער האט אים גיבראכט (וואס ער איז גיווען פון ווייטע לענדער) האט ער אויס גיקריצט פונקט אזוי ווי דאס גימעל.

נאר ער האט גיפעלט איין זאך וואס קיין שום מענש איז דרויף קיין מבין ניט גיווען נאר ער אליין. איז גיקומען דער שררה און האט אפגינומען דעם דומיט. און ער איז אים וואויל גיפעלין. און דער חכם האט גיהאט גרויסע יסורים פון דעם פעלער וואס ער האט גיפעלט. ער האט זיך גיטראכט. אזוי קלוג ווי איך בין. היינט זאל זיך מיר טרעפן א פעלער.

און אזוי אין דאקטיריי האט ער אויף גיהאט יסורים אז ער איז גיקומען צו איין חולה. און ער האט אים גיגעבן רפואות וואס ער האט גיוואוסט קלאר אז דעם חולה וועט גיין אויף לעבין איז ער מחויב בוודאי גיהיילט צו ווערין פון די רפואות ווארין סע איז זייער וואוילע רפואות. דערנאך איז אָבער דער חולה גישטארבן. האט דער עולם גיזאגט. אז ער איז גישטארבן דורך אים. האט ער גרויסע יסורים דערפון גיהאט.

און אזוי אמאל האט ער גיגעבן רפואות א חולה. און דער חולה איז גיוונד גיווארין. און דער עולם האט גיזאגט סע איז אַ מקרה (פלומר ער איז אזוי גיוונד גיווארין ניט פון אים) האט ער דערפון אויף גרויסע יסורים גיהאט. און ער איז פול גיווען מיט יסורים תמיד. און אזוי אז ער האט פאדארפט איין מלבוש. האט ער גירופן דעם שניידער. און האט זיך מיט אים גימוטשעט. ביז ער האט אים אויסגילערינט אז ער זאל מאכין דאס מלבוש מיט דער מאדע אזוי ווי ער וויל. אזוי ווי ער האט גוואוסט. האט דער שניידער צו גיטראפן און האט אים גימאכט דאס מלבוש אזוי ווי ער האט גיוואלט. נאר איין לעפיל האט דער שניידער גיפעלט און האט עס ניט גוט צו גיטראפן.

האט ער דערפון גרויסע יסורים גיהאט. ווארן ער האט ביי זיך גוואוסט כאטשי דא איז דרויף קיינער קיין מבין ניט. איך זאל אָבער זיין אין שפאניא. מיט דעם לעפיל. וואלט מען אויס מיר גילאכט. און איך וואלט א פנים גיהאט ווי חונק. און אזוי איז ער גיווען פול מיט יסורים תמיד.

לאמיר זיין פאר הערן

די ניינטע מעשה - דער חכם און דער תם (3)

- אין א הערליכע שיינע אכסניא.
- געבליבן די גאנצע צייט אין די אכסניא.
- ז.** איז געפעלן פארן שררה (שר), דאס פינגערל וואס דער חכם האט געמאכט?
- עס איז אים זייער געפעלן.
- יא, נאר איין זאך איז אים נישט געפעלן.
- עס איז אים גאר נישט געפעלן.
- ח.** וואספארא יסורים האט דער חכם געהאט פונעם אויסגעקריצטן דומיט (דימאנט)?
- פון א קלאפ וואס ער האט געכאפט פונעם דומיט.
- פון א פעלער וואס ער האט געמאכט.
- ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ט.** וואס האט דער עולם געזאגט ווען א קראנקער איז געזונט געווארן פון די רפואות פונעם חכם?
- געלויבט דעם חכם אז אין זיין זכות איז ער געהיילט געווארן.
- ס'איז א מקרה (סתם אזוי).
- ווען נישט די רפואות, וואלט ער שנעלער געהיילט געווארן.
- י.** האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- יא
- ניין
- א חלק

- א.** וואס האט דער תם געזאגט פאר זיין ווייב אויף זיין שוך מיט דריי עקן?
- וואספארא שיינקייט און וואוילקייט איז דאס שוך.
- וואספארא זיסקייט איז דאס שוך.
- ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ב.** ווען זיין ווייב האט אים געפרעגט: "דו נעמסט נאר א גולדן מיט א האלבן", וואס ענטפערט דער תם?
- דאס איז יענעמס מעשה, און דאס איז מיין מעשה.
- וואס האבן מיר צו שמועסן פון אנדערע לייט.
- ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ג.** וואס האט אים זיין ווייב געגעבן אנצוטון ווען ער איז געגאנגען צום חכם?
- די פעלץ.
- די טולף.
- די יופא.
- ד.** וואס איז געווארן מיט די הויז פונעם טאטן פונעם חכם?
- עס איז זייער שיין איבערגעבויעט געווארן.
- עס איז אינגאנצן חרוב געווארן.
- עס איז געווארן א הערליכע שיינע אכסניא.
- ה.** האט דער חכם הנאה געהאט פון דעם פלאץ וואו ער איז איינגעשטאנען?
- זייער הנאה געהאט.
- ס'איז נישט געווען באקוועם פאר אים.
- ער האט געהאט דארטן יסורים.
- ו.** וואו איז דעם חכם געגאנגען וואוינען נאך דעם?
- אין די שטוב פונעם תם.

און ער איז פול גיווען מיט שמחה און פרייד און לוסטיק תמיד

טיפער געטראכט

וויפל מאל ווערט דערמאנט אין די מעשה אז דער חכם האט געהאט יסורים?

תשובות אויף די מעשה פון דער חכם מיטן תם (2)

דער תם: האט די מלאכה ניט גיקענט האט נישט גיהאט צייט אפילו צו עסין, האט ניט גיקענט די מלאכה אין גאנצן

דער תם: איז געווען נאר אין שמחה תמיד, האט געהאט אלע מאכלים און אלע משקאות און אלע מלבושים, איז פול גיווען מיט שמחה און פרייד און לוסטיק תמיד.